

GIÁ BÁN	
ĐƠN-PAÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm: 1.000	1.500
Sáu tháng: 500	750
Ba tháng: 250	375

Kho bạc phải trả tiền trước.
Theo và thanh toán cho M. TALL
Hàng ngày - Hàng ngày - Hàng ngày
Hàng ngày - Hàng ngày - Hàng ngày

TIẾNG DÂN

Chức năng của tờ báo
Hàng ngày - Hàng ngày - Hàng ngày

LA VOIX DU PEUPLE

VIỆT-QUANG
Hàng ngày - Hàng ngày - Hàng ngày

Tên - Tên - Tên

Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

Địa chỉ: Hàng ngày - Hàng ngày - Hàng ngày

Đừng làm điều vô ích, nó hại đến điều có ích.
不作無益害有益

KHÔNG HẠI TỨC LÀ CÓ ÍCH

Trên mấy mươi năm nay, những tiếng đồn thể, hợp - quần, công đức, công lợi, hàng ngày thấy phát hiện trên tờ báo, kẻ xấu hình-thương, người lo thực-nghiệp, người thì làm sách làm vở, để lo du - nhập những học-thuyết tư-tướng mới cho đồng-bào, nói rui một câu thì ai cũng chăm về việc có ích cho xã-hội, đều đó không phải là không hay. Song xét trong sự thực, thì hiệu quả chưa thấy được chút gì, mà phong-tục càng ngày càng suy đồi, đạo đức càng ngày càng truy lạc, về đường văn-minh mới, trừ một vài điều vật chất ra, không có cái gì đủ nói, mà những điều thương thân lớn đức, hại lục khuynh gia, làm cho nhân cách sa sút, lại cho là điều hay điều tốt mà đua nhau diễn mải, không có chút gì là kiêng dè, dần dần đem cả hai mươi năm triệu người mà rủ nhau nhảy vào cái hầm « Tiền nhân vô kỷ dạn ». Đáng sợ thay mà cũng đáng lo thay! Cái họa nói mất giống môn, không phải ở đâu xa mà chính mình đã trông kẻ trước mắt, nguyên cái họa nhân, chính vì chắm cái ích mà quên hẳn cái hại đi vậy.

Ruộng cứ để cỏ mà mang lúa gieo xuống, thì giống tốt cũng không mọc được, ao cứ để bùn, mà gánh nước đổ vào thì nước trong cũng hóa ra đục, nếu không bỏ điều hại mà đi làm điều có ích, thì dầu cho đến lợi đến đâu cũng không sao thực hiện được. Người xưa có câu rằng: « Đừng làm điều vô ích, nó hại đến điều có ích ».

Ấy bốn điều đó là cái hầm tiền tiền, cái biển dâm người, cái thuốc mê hồn, ai đã sa vào thì phải ngu, phải dại, phải điên, phải cuồng, cho đến nay còn hư nhà mà không thoát thân ra được. Nói về luật nước thì thừa vậy, có nghiêm cấm, nói về phép nhà thì pho huynh, ai cũng răn dạy, phòng nhân, nói về học cũ học mới thì sách vở nào cũng cho là điều hay điều tốt, không ai cho đến

đó là tốt, kỳ giả không phải nói nhiều. Duy quái cho người mình đối với những điều đó, không những không cho là điều xấu mà lại nhận là điều thú vị phong lưu, từ thành thị cho đến thôn dã, không ai không thích, mà nhứt là mấy bác thanh niên, dâm nào đến đó, cũng bước chân vào, liếc nào no say, cũng mang mình đến, ngon đến cái ống, liều hao bao nhiêu tinh thần, liều ngơ hoa dương, đảo vệt hết bao nhiêu gân óc. Cái hại như thế mà tự mình không lo bỏ trước, còn nói gì đến điều khác!

Bốn điều đó là điều hại thù nay ai cũng đã nghe đã thấy, còn ngoài ra có làm điều đáng ghê đáng sợ theo khoảng mới cũ giao thừa này, mà chúng ta thường thấy:

1) Xa xỉ: hàng tây hàng tàu, mỗi này thối nọ, cho đến tiệc tùng ăn uống, trang sức huê hóc mượn tiếng vệ sinh mà thì cái chủ nghĩa sung sướng xác thịt. 2) Lười biếng: cái sự xác thịt đã quen rồi, được một việc gì có được đồng tiền rồi, thì chùn không rời xe, ăn không rời đồ ngon, ngủ không rời giờ, rồi có việc gì phải nhọc sức một tý thì thấy đã sinh sự sinh chán. 3) Dã dối: việc gì cũng muốn mà việc gì cũng không để lòng xem xét, ra công gắng sức mà làm cho ra việc, cốt mượn cái danh hiệu lừa gạt để che con mắt người ngoài cho tiện việc riêng mình mà thôi. 4) Đại khái những điều như vậy kể ra không xiết. Minh thì nằm trong yên lâu đồ điểm mà miệng thì nói việc lập biên đời non, trách người thì trông những công việc tây trời mà trên vai mình không có một mây lông gì để lên được. Chạy quấy nói xằng, qua ngày hết tháng, rút cuộc chỉ đem cái nhân cách quí báu mà bán rẻ trong trường vật dục mà hoặc, trước tự hại mình mà sau làm hại lây đến nói giống, những điều lợi ích nói suông ngoài đầu lưỡi, có chuộc được cái tội ấy không?? Nói cho vào lắt, muốn làm điều ích, trước phải trừ điều hại, mà muốn trừ điều hại, trước phải trừ cá nhân, ai ai cũng tự trị được mình thì thành ra người có ích, đã thành là người có ích mà sau mới làm được việc có ích vậy.

VĂN-VĂN

Tuổi xuân
Một độ xuân qua một tuổi già,
Cuộc đời nghĩ những chuyện bao la.
Đường dài gánh nặng ai ai đó?
Bạc trắng lòng đen thể thể mà!

Đã biết hơn còn, thua phải chết,
Còn toàn bản nước, lợi riêng nhà.
Chỉ bằng nói giống nặng nùi này,
No đời là hết ta với ta.

Đặt-dịch
Cảm-tác
Thế thái nhân tâm biến đổi,
Xem qua xét lại chẳng ra gì.
Trường danh bốn lều đường ba
nẻo,
Hàng chợ tranh hoành lợi một ly.
Rượu thịt no say nhà chứa bạc,
Nắng mưa dầu dãi kiếp cu ly.
Kia ai còn có lương tâm nhĩ?
Mở mắt mà trông cuộc hiện thì.

Ng. v. Thăng
Đêm giải cảm-tác
Năm mấy lần xuân tuổi mấy lần,
Tre kia thêm lóng ngựa thêm răng.
Lạc Hồng chồi mộng may còn nở,
Đất nước bông hoa cũng đủ ăn.
Cảnh ngấm non sông màu thấm
dam.
Tai nghe chuông mõ dạ bán khoăn.
Nỗi niềm biết nghĩ cũng ai nhĩ?
Lao lếu đêm trường một ngọn đăng.

H. Tr.

Ngẫu vịnh « Văn-minh »
Người đời xác miệng tiếng « văn minh »

Ngân nỗi cho ai lại bức mình
Nợ đời đi xin dấy đánh bóng.
Kia tên vô lại áo xa tanh.
Ở thuê làm mướn xe cang ngựa,
Yêu nước thương nơi lợi với danh.
Cái lối văn minh đâu có thế,
Trở đời lớn khôn thấy mà kinh.

Siêu-hải

TAP THUYẾT

CHỦ QUYỀN VÀ PHỤC TÙNG

(Tiếp theo)

Chủ quyền về tay nhân loại và phục tùng bởi khoa học. - Thế giới đại đồng, thì loài người được yên ổn, các nhà đại học vấn, đại trí thức, đại tư tưởng mới có thì giờ rộng rãi mà gia công tìm tòi suy nghĩ, kỳ cho đến tuyệt đích, các khoa học sẽ nhờ đó mà phát đạt đến cực điểm, những sự ác liệt thiên nhiên sẽ vì đó mà phải phục tùng nhân loại. Xem hiện thời các nước văn minh đã dùng kết quả của khoa học mà chinh phục và lợi dụng của tạo hóa được ít nhiều, hưởng tương lai cái kết quả ấy lại càng mỹ mãn hơn nữa, thì cái hạnh phúc của nhân loại lại dồi dào biết bao!

Giải thích cho kỹ, phục tùng còn có mấy nghĩa như sau:
Chính nghĩa. - Ông Trư tán bạo, những tiếng kêu oán, tiếng rên rĩ vang khắp các hang cùng ngõ hẻm. Trên danh là Mạnh-tân, không có minh ước, mệnh lệnh gì, mà các chủ hầu kéo đến hơn 800 nước để giúp việc nghĩa cử, phải đi chịu quyên độc đoán.

Phản xú. Ông Nã phá-tân là một tay gian hùng vô địch, ông lợi dụng trí thức tư tưởng của dân để thi hành thủ đoạn lung lay & loạn lư.
Cảm tình. - Các bậc đại-chí-sỹ, đại-nhân-nhân, đại-anh-hùng, hào kiệt, đối với năm châu vẫn không có quyền thống trị, mà khắp đâu

dầu đều một lòng sùng bái kỷ niệm, nghìn thu tin phục. Đó không phải là phục tùng chủ quyền, chính là phục tùng cái tư tưởng cao xa phát minh nhân lý có công với loài người vậy.

Chủ quyền về bên lý dục và phục tùng chân lý. - Nói hẹp lại, tâm thần ta là một cái chiến trường cho lý dục và vật dục. Hai bên cứ hàng ngày xung đột nhau, để tranh quyền tự chủ. Hễ phần thắng lợi mà về tay vật dục, thì cứ sự nhiều điều tổn danh hại nghĩa. Hễ phần thắng lợi mà về tay lý dục, thì tạo nhân-nhiên mà kết quả ít, hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp. Như ông Thích-ca và ông Giã-tô, thiên trọng về bên lý dục quá, thành thử những lý tưởng phát minh ra trong nền tôn giáo, đã biến thành những lý tưởng mộng ảo. Tuy vậy, theo nghĩa « chấp trung » thì lý và vật vẫn nên đứng vào địa vị quân bình, mà theo nghĩa « duy nhất » thì lý dục lại có phần cao quí hơn, nghĩa là khi lý dục động, thì vật dục phải theo ngay mà thực hành, khi vật dục động, thì lý dục cũng phải theo ngay mà dâm dục đoán định. Nếu được như thế, việc gì cũng làm nổi, ít khi hư hỏng.

Tôi viết đến đây, bất thần bỏ ngửng, khó nói nên lời, song nghĩ đến câu « Nam nhân tu tướng Nam sự », (người nước Nam nên thực việc nước Nam), nên không thể bỏ qua mà không nhắc đến việc nước nhà được.

Hiện tình nước ta thiên nói ai cũng hiểu. Quyền chính trị, quyền giáo dục, quyền kinh tế, phần nhiều đều về tay người Pháp thao túng. Nước thịnh hay suy, liên bộ hay thối bại, đều do ở quyền dâm dục. Tuy nhiên nước Pháp chỉ cầm cái đại cương mà ta cũng phải tự cường tự lực nữa mới được.

Cây kia không gốc, thì mưa nước cũng không có thể tại bởi, bệnh đã bắt trị thì thầy thuốc hay cũng không sao cứu được, đồng bào ta gắng thay!

Đã-Quang

SÁCH QUAN-HẢI LAM

SAO MÀ MẮT?

Quo hai tuần thư trong năm 1929 phát hành đã được hơn bốn tháng nay, sách ra đã có bốn quyển. Trước khi gửi đi cho người mua năm đầu tiên để kiểm tra không thiếu một người, khi gửi thì chiếu theo thứ tự ưu tiên không sai một chút. Thế mà ngày nay cũng nhận được thư của các bạn mua năm, nhất là các bạn ở nhà quê, hỏi sao không nhận được sách, hoặc là một đầu đang lạ! Nhưng có lẽ gì ở cái xã hội mà những điều ác liệt không có cái gì hạn chế này, những quan Thưa trạm và những ông Linh trạm tha hồ hoành hành, có ai mà để ý đến.

Những sách những báo đến tay các « ngãi » ấy, thì các « ngãi » ấy muốn phát đi hay muốn giữ lại là tùy ý. Chúng tôi có lời khuyên các ngãi thưa trạm và linh trạm rằng dù địa vị mình thế nào cũng phải lấy danh tiết làm trọng; chúng tôi lại xin cũng số « ưu tiên » vì cái danh dự của một số nhà nước mà tìm cách để phòng những điều không làm ỷ.

QUAN HẢI TUNG THƯ

XỔ SỐ

Số của « Nam-kỳ Bán Quốc Đứơc » thì 1929 & đã mở ngày hôm qua 30 April 1929 ở Saigon:
Số 10.180 trong 60.000.
Số 25.740 và số 103.692 trong mỗi số 20.000.
Số 50.000 này mỗi số trong 10.000.
215.175 15.418 44.636
221.558 213.758.
(Xem qua trong hai kỳ thứ tư và thứ bảy)

Chuyện hay

NGƯỜI MINH HAY CA TỤNG GÌ?

Có X. cũng có trợ T. trước là bạn học, mỗi ngày họ gặp nhau cùng đi dạo mát và nói chuyện. Có X. hỏi: - Chỉ xem người minh ngày nay hay ca tụng cái gì?
- Người minh gần đây cũng đã khải hóa, nên tôi thấy hay ca tụng những kẻ danh nhân chí-sĩ cùng việc công đức công lợi, chứ chỉ không xem các báo sao?
- Thưa có, tôi ở nhà quê, không xem được nhiều, chứ cũng được một ít, nhưng theo con mắt tôi xem thì lại thấy ra khác lời nói đó.
- Sao lại khác?
- Nghĩa là họ ca tụng danh nhân v. v., là thấy người ta nói.

họ cũng làm con sâu ứng thanh trung đó thôi, chứ thực tâm thì họ ca tụng cái một vật... mà thôi, chỉ ư!

- Vật gì vậy chị?
- Chứ không thấy cuộc này cảm tạ người lớn xem hải, hội kia cảm ơn người giúp tiền, việc nghĩa này, việc công ích nọ, tâu dương rầm lên, còn phương danh qui tánh, ngày nào lại không thấy trên tờ báo, thế không phải bề ngoài thì... mà bề trong thì ca tụng đồng xu sao?
- Phải, thực thế, đồng xu ngày nay là trời!!
Hay chuyện

THƯỜNG THỨC

CÁCH PHÒNG CÁC BỆNH DỊCH

SỨC VẬT

(Tiếp theo)

Chợ và phiên chợ. - Chợ là chỗ hội họp sức vật, vì thế nên những bệnh dịch mau lan rộng ra.

Càng tôi đã được thấy nhiều bệnh dịch trâu bò hoặc gà, vịt, rất ghê gớm. Hồi ra chỉ bởi mua phải một con vật có bệnh, đem về thả chung với sức vật ở nhà mà sinh ra như vậy.

Muốn tránh cái hại đó, phải thực hành 4 điều sau này:

1) Phải bỏ lòng vị kỷ đi. Nếu sức vật nhà mình đã mắc phải bệnh truyền nhiễm hoặc mới nghi là mắc phải bệnh ấy thì chớ nên ham một chút lợi mà đem bán để hại lây cho người khác.
2) Khi mua một con vật ở chợ về nên nhốt riêng ra trong 15 hôm; nếu nó thực lành mạnh hãy thả chung với các con khác.

3) Sửa sang các chợ. Chợ nên chia ra từng gian: gian trâu bò, gian ngựa, gian gà vịt v. v. ... Mỗi gian có cửa ra vào riêng. Nếu đủ chỗ, dù tiền nên làm riêng hẳn chợ cho từng giống sức vật một. Mục đích là để phòng nhiều bệnh truyền nhiễm có thể lây ở giống nọ sang giống kia được. Còn sức vật của từng chủ một nên để cách xa nhau ra.

4) Khám chợ. - Các ông thú y đi khám chợ là cốt xem có bệnh truyền nhiễm không, để kịp tìm cách để phòng cho các sức vật đau. Ông thú y phải sai người nhốt ngay nó lại, rồi phải hỏi xem con vật ấy ở đâu đến, đi qua những đường nào, nghỉ lại những đâu. Mới nghe tưởng như rườm rà lắm, nhưng kỳ thực là để liệu cách giữ gìn cho những sức vật còn lành mạnh.

Mỗi lần họp chợ xong, người trông thú chợ phải sai người quét rửa cho sạch sẽ. Nếu có bệnh truyền nhiễm phải dùng nước sát trùng và quét rửa cho thật sạch thột.

Nói tóm lại, chúng ta chỉ vì một chút lợi nhỏ hoặc vì sự cầu thả của một người mà nhân ra tổn hại cho nhiều người khác. Có bệnh như bệnh sốt mầu đen thì chỉ những sức vật dâm mới phải đem nhốt riêng ra, còn những con đã bị lây phải giữ lại để tiêm thuốc. Nhưng cũng có bệnh như dịch trâu bò thì bao nhiêu trâu, bò, dê, cừu, lợn ở chợ đều phải nhốt cả lại. Các những nơi có sức vật dâm đưa đến bán tức là chỗ khởi thủy dịch

trần bò cũng phải tuân theo điều lệ phòng dịch rất ngặt khem.

Chở sức vật. - Buôn bán trong nước một ngày một thịnh thì sự di dịch các sức vật cũng một ngày một nhiều; vì sự di dịch đó mà nhiều khi bệnh truyền nhiễm lan ra đến 3, 4 tỉnh.

Muốn trừ cái hại ấy không chỉ bằng cấm không cho di dịch các sức vật đâu. Không những có khi con vật đã thụ bệnh mà không biết, cho nên đi nữa đường bệnh mới phát ra. Bởi vậy những xe và tàu đường sắt chở sức vật phải quét rửa và dùng nước sát trùng mà tẩy uế cho cẩn thận, dù có bệnh truyền nhiễm hay không cũng vậy.

Cứ mỗi lần chở sức vật xong, bất cứ chở trâu hay chông, nội trong 24 giờ, người chủ xe, chủ tàu thủy, hay công ty hóa xa phải sai người tẩy uế những xe, hay tàu thủy đã dùng để chở sức vật. Nếu ở tàu thủy thì chỉ những chỗ sức vật đi lại là phải dùng nước sát trùng thôi. Tiền phí tổn chủ xe hay công ty phải chịu lấy.

Xuất cảng sức vật. - Xuất cảng sức vật có điều lệ riêng; mục đích là để giữ cho những bệnh truyền nhiễm không có thể lây ở nước này qua nước khác được.

Ngựa, trâu, bò, cừu, dê, lợn mào bệnh truyền nhiễm không có thể cho xuất cảng được. Và lại có lệ cấm không được đi ngựa sang tàu và cấm bán cho ngoại quốc những trâu cái, bò cái, còn có thể sinh nở được. Trâu bò thì chỉ những con được đã thiến, hoặc đã quá 5 tuổi mới được xuất cảng.

Tiền thuế xuất cảng của tiền chi phí để khám xét sức vật thì người mua sức vật phải chịu.

Nhập cảng. - Sức vật nhập cảng lại cần phải khám xét kỹ hơn, để những bệnh dịch ở ngoài khơi lây vào trong nước. Không những trâu, bò, ngựa, dê, cừu là phải khám xét, cả những gà vịt, chó cũng cần phải khám.

Nếu ở chỗ nhập cảng không có sở thú y thì người nhập cảng sức vật phải trình sở thú y thành các giấy của ông Thú y chứng nhận rằng đã 4 tuần lễ ở chỗ mình & không có bệnh truyền nhiễm, giấy ấy hạn chỉ đóng được trong 6 hôm thôi; đó là kể từ hôm sở thú y phải cho.

Nếu sức vật nhập cảng mắc phải bệnh truyền nhiễm hoặc nghi là mắc phải bệnh ấy thì hoặc phải giết đi, không cho bồi thường; hoặc cấm không cho đưa vào trong xứ; hoặc phải giữ lại để khám xét. Xuất cảng nhập cảng là mang

ANNAM LỊCH SỰ

HÃY NÊN HÚT THUỐC LÁ

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KY HUẾ SÁCH CẨM

Nghị định Tòa Khâm ngày 1er Mai cấm lưu hành và tàng trữ trong địa hạt Trung kỳ quyển sách: MƯỜI NĂM TỰ QUỐC SỰ của ông Ngọc Phóng Yên Hiếu Danh dịch, xuất bản tại Gia định.

PHỤ NỮ TÙNG SAN

Phụ nữ Tùng San mới cho bản báo biết rằng cuối tháng Mai sẽ xuất bản quyển thứ nhất, đề là: GIA ĐÌNH VÀ XÃ HỘI.

THANH-HÓA (YÊN-ĐỊNH)

Gì mà dữ thế?

Hôm mồng mười tháng ba ta lại làng Sét - thôn, huyện Yên-định mấy bác làng có bảy giết một con lợn để đánh chén mà bàn chuyện vào đám.

Mấy bác to đầu nhứt trong làng nói ngay lên rằng: « Làng ta năm nay kỷ phúc mà lại đóng đám to, thì nên bỏ mỗi suất là tám tiền mới được. » Trong đám dân có người nói lại rằng: « Thưa các ngài, năm ngoái bị lụt bão, anh em dân chúng tôi thiệt là vất vả, vậy năm này xin các ngài liệu mà tính giảm bớt việc làng, để cho anh em chúng tôi lo tính việc sưu thuế. ... » Nói

súc vật ra ngoài quốc hay mang súc vật ở ngoài quốc vào nước. Song có một điều ta nên biết là luật lệ đã định rằng: ở trong cõi Đông Pháp đi dịch súc vật ở xứ nọ qua xứ kia không có thẻ gọi là xuất cảng hay nhập cảng được.

Vì vậy những súc vật đi dịch ấy dù có phải khám xét cũng không mất tiền. Nhưng nếu có bệnh thì nhà nước cũng có thẻ giữ súc vật lại để khám nghiệm. Tiền chi tiêu về việc ấy công liền để tây uế đo nhà chủ phải chịu.

HẾT

Ng-b-l.
Thá-y - Lai châu

chưa dứt lời thì các bác bên nới lời đình lên mà rằng: « Anh này giỏi thật, anh không chịu được thì cứ đi làng khác. ... » (mời nghe lời nói của một người uân như thế, các bác tưởng rằng xối thịt của các bác đã đi đời nhà ma rồi mà nới lời đình lời tương, để nhĩ ! !)

Thế là xong, chiều thì mở trống inh ỏi, nào kêu, nào la, bảo phải góp tiền. ... Góp tiền xong thì từ ngày 11 cho đến ngày 16 nào cũng tế, nào xôi thịt, nào bát hương, coi bộ các bác đặc chí lắm.

Ồ! khốn thay cho cái cảnh của dân nghèo ở chốn thôn quê! Dầu có bằng lòng hay không cũng phải nhậm mất mà vãn lời!

Thường nói chỉ chuyện mới, theo luật hương âm và việc tế thần ta, có phải làm như vậy không?

Hd-hương.

VINH

Một nhíp tốt

Ông Trần-dinh-quán là một nhà nhiếp ảnh mỹ thuật ở Vinh, nay có phải người con đi du lịch để lấy ảnh thắng cảnh các tỉnh phía nam Huế. Bà con ai muốn được bức ảnh thật đẹp để chơi lâu ngày, không nên bỏ qua mất cơ hội.

Qua các tỉnh đều có lưu ở thành phố 1 tuần.

T. B. P.

QUẢNG-BÌNH

Một cách lấy tiền rất khéo!

Ở ga Minh-lệ (Quảng-bình) có người đội Xếp lên là T. Th. H. thường hay bày đặt chuyện nọ chuyện kia để bịp anh em cu ly. Người đội này đã hai ba lần bắt anh em cu ly góp bạc để (lời anh ta nói) lều ông này, ngính ông nọ. tể ông chủ này, tể ông chủ khác, mà mỗi lần góp có phải 5,3 xu gì, mỗi người cũng phải 7 giắc (hết hai ngày công). Ai không muốn góp thì anh ta dọa nạt, ngấm đe. Vì thế mà anh em cu ly thấy đến ta thán, phàn nàn.

Ồ! cái kiếp anh em cu ly cũng đáng buồn thật! Ấy buổi sớm, lo buổi tối, đem mà hỏi nước mắt mà dãi lấy bát cơm, thế mà gặp phải những người đóng mưu này chước nọ mà bóc lột như người này thì có nguy không?

M. p. B.

(TUYÊN HÓA)

Một cái nạn cho thôn dân

Gần đây bản báo có tiếp được bài của quan huyện Tuyên hóa biên bạch bài « Cái nạn cho thôn dân » đăng trong số 169 nói rằng binh trừu bỏ chết không phải là bệnh dịch. Đại khái ông nói: « ngày 10 tháng giêng Annam, Hương mục làng

Thiệt-sơn có giặc trình trâu bò làng anh ta bị chết nhiều, mà Lý trưởng cùng hương kiểm tự tiện cho dân làm thịt. ... có cho người đi bắt thêm, vẫn có chết thật, song không phải vì bệnh dịch mà là vì trời mưa-lạnh, mùa đông lì cổ, năm sâu con trâu liền bỏ bị gây chán (?) hoặc chết lạnh. » Sau hết ông nói rằng ông đã cứu xét chắc chắn và đã kết án Lý trưởng, hương mục rồi. Lời ông biên bạch, bản báo vẫn lấy công tâm mà đăng lên báo, nhưng có một điều lạ là trời mưa-lạnh, lì cổ, mà sao trâu bò gây chết. Hà con có ai hiểu cái bệnh nguyên ủy không? B. B.

QUẢNG-TRỊ

Câu chuyện bắt thăm ở nhà thương Quảng Trị

Nguyễn M. Ph. khán hộ ở Huế dời lên đồn Lao báo, nay hết hạn có đơn xin về Quảng Trị.

Vậy trước khi cho M. Ph. về Quảng Trị, nhà nước cần lấy một thầy khán hộ tại nhà thương Quảng Trị lên Lao báo.

Việc có một thầy khán hộ lên Lao báo, thì quan trên ủy quyền cho ông Đốc tờ L. D. Th.

Nếu cứ lấy phép việc quan tự nhiên mà thi hành, thì ông Đốc tờ bất cứ cứ thấy nào đi Lao báo thì thấy ấy phải vâng lệnh ngay.

Song nghe đến câu chuyện của người đi Lao báo, thì các thầy khán hộ ý lo mà ông Đốc tờ coi bộ có vẻ khổ tâm về cái vấn đề ấy.

Sau ông mới giải quyết thế này: liên lạc nhà thương có 6 thầy không kể ở khán hộ; trong 6 thầy trừ ra hai thầy ở các nhà thương dự bị trong lần hết hạn mới được dời về Quảng Trị; 1 thầy chuyên về việc thư ký; chỉ còn 3 thầy khán hộ Tr., O., B. chưa hết cử đi các nhà thương dự bị trong lần. Vậy trong ba thầy đó làm sao cũng phải có một thầy đi Lao báo mới được.

Nhưng cử người nào bây giờ?

Ông Đốc tờ bên bày cách bắt thăm. Cách này rất công bình, phải ai hay nấy, không còn ai phàn nàn được nữa.

Vậy qua hôm cử nọ, 8-4, hồi 10 giờ, mở cuộc bắt thăm tại bản giấy ông Đốc tờ trước mặt cả công chúng.

Ông Tr. bắt thăm số đi Lao báo ngay. ... Ông này khán hộ « ma ro » ở Quảng Trị thăm niên hơn.

Thế là công chúng đều biết ông Tr. trúng số.

Lạ thật! đến hôm 23-4 giấy Tòa đưa sang nhà thương thì thấy tên B. phải đi Lao báo, còn ông Tr. bữa trước bị trúng số đi, thì nay không phải đi.

Vậy là chuyện bắt thăm kia thành ra trò chơi. Có ai rõ lại lý gì không?

Một người biết chuyện lại cáo

QUẢNG-NAM

(ĐẠI-LỘ)

Cờ bạc trộm cắp

Trường hát bội Quảng Huế vừa mới lập ra thì cuộc hoang chơi càng ngày càng xuất hiện: cờ bạc, rượu chè, trại gái, rồi sinh ra trộm cắp.

Mấy năm nay chỗ Quảng Huế không nhà nào không mất trộm. Biết bao nhà bị cắt phên thuốc chó, mất áo mất nôi. Hai lần quan Một An đi tuần cũng có người khai bị trộm. Lại mới đây nghe nói nhà ông Thủ-Nhiều ở giữa xóm, mà còn bị quân, bộm khiêng bàn, rình ghế, vác xuống, xách xanh nữa. Xem đó đủ biết cách hành động của quân bộm là thế nào?

Trường hát lập ra chỉ có lợi cho một người chủ hát mà hại cho dân cả hạt, chẳng hay các nhà trách nhiệm có để mắt đến không?

Nói dài.

QUẢNG-NGẠI

(NGHĨA HÀNH)

Tả thờ là cúng thần gì?

Làng Bồ đề ở đồng lảnh thường là một làng con con, dẫu nghèo dân ít, kiến tụng đủ đều, nay lại sắp làm lễ Tả thờ, nghe dân trong làng thán thở này chung góp nhau mà làm cuộc ấy để nhượng v. v. vậy nhân có ý, kỷ giả xin nói qua câu chuyện Tả thờ:

Ở miền nam ta (từ Quảng bình trở vào) thường thường nhà riêng, thì mỗi năm có lễ cúng đất, còn làng xóm, thì hoặc năm năm hoặc mười năm không cúng, tả thờ một lần. Người ta truyền rằng đất xứ này trước là người Chiêm thành ở, nay họ đã mất nước, nên hóa ra Thổ ôn, Thổ bình, Thổ tá, Thổ quí, nên không cúng thì họ khuấy phá v. v. Vì câu ngoa truyền đó nên trong làng xóm động có đau ốm, kiện cáo, việc gì, cũng lo cúng. Vì thế mà cái tục cúng đất và Tả thờ mới thành lập. Gần đây cũng nhiều nơi đã bỏ hẳn mà cũng còn có một đôi xứ, hoặc vì lòng mê tín của dân bà trẻ con, hoặc vì thói xối thịt của bọn hào cường cũng không thôi phỉnh dối của bọn thầy tu phật thầy, mà còn bày ra cái cuộc phỉ vô ích như làng Bồ đề nói trên.

Mạnh được yếu thua là cái lẽ chung trong lớp tuồng thiên địa.

Chiếm thành đã hư hân mà người mình choan được phần ưu thắng, dẫu cho người sống, cũng không khuấy phá gì được, huống là con ma không nước đó, có oai phước gì ai mà phải cúng! Xem bên A

đồng ta ngày nay, người Âu người Mỹ sang chiêm biết bao nhiêu là đất mà họ có cúng có lễ ai dẫu?

Cái thói mê tín có hại mà không lợi như câu chuyện tả thờ này thiệt không còn chút lý do gì mà tồn tại nữa. Vậy xin nhân chuyện ở Bồ đề mà bày tỏ lời này, mong cho bà con bỏ cái lòng mê tín đó mà chăm việc cầu phước lành hơn nơi mình thì hay lắm.

D.

BÌNH-ĐỊNH

(QUI-NHƠN)

Al là chủ xe ô-tô nên lưu ý

Ngày 27 tây, hồi 11 giờ, chiếc xe kia bộ Anh đã đóng đủ, cũ còn chờ chauffeur ra để khởi hành. Một lái chauffeur và một người agent ra xét vé, xét lời một người đi Nha-trang mua vé hạng nhất, do người aide chauffeur bán lúc 9 giờ. Về ý bán có vẻ mất mấy cái bạc nên người chauffeur không chịu cho người bộ hành kia ngồi bọng nhứt, dẫu ra ngồi hạng chót. Người bộ hành không chịu nên cãi cộ nhau mãi. Chủ agent (người ở Huế có cái răng vàng) đứng một bên, bấm người chauffeur 1 cái rồi xin người bộ hành xem vé lại. Người bộ hành đưa vé cho xem, chủ ta xé ngay vé đi, rồi trốn ra sau xe. Chauffeur biết ý liền đòi xem vé lại lần nữa cho rõ, thì vé đã bị agent xé mà trốn mất rồi, thành ra người bộ hành kia, không có vé, mà lương lương. Chauffeur trở mặt, toan đuổi người bộ hành xuống xe thì đã vuột mất đồng bạc đi. Nha-trang cho ngon, vì người ấy không có vé nữa. May dẫu có người bộ hành bên cạnh, biết mưu gian, liền đứng lên làm chứng mà bày tỏ cho công chúng hay. Agent thấy mưu vớ pi ái chịu ra nhơn rằng có xe về ấy vì bán rẻ quá. Việc đã rõ ràng mà agent và chauffeur còn già miệng cái cò, đem những lời thô bỉ ra để xỉ vả nhau.

(Xem ở tiếp trang nhứt cột tư)

Mười số này trúng 8.000 đồng
031.449 117.883 020.250 107.416
015.260 124.563 025.420 199.392
275.034 266.051

Mười số này trúng 2.000 đồng
185.751 295.443 038.848 216.234
222.051 220.360 055.491 139.078
259.232 296.354

Ba chục số này trúng 1000 đồng
117.487 163.226 190.401 198.855
137.368 110.039 103.233 077.654
155.519 285.578 157.760 233.997
182.272 175.150 131.655 275.287
013.089 049.692 299.025 115.991
108.968 287.135 257.171 111.048
034.484 071.158 251.990 035.930
122.290 127.943

Một trăm số này trúng 500 đồng
135.475 082.448 256.041 241.642
288.887 249.592 284.899 045.259
047.802 080.017 101.811 298.051
215.488 152.056 276.329 128.581
016.059 062.265 073.127 293.642
077.119 258.002 101.745 017.115
055.202 183.330 038.553 129.755
291.327 118.933 101.998 146.884
049.830 229.268 078.753 003.542
259.033 119.657 278.428 205.048
086.987 088.597 221.726 069.260
078.151 152.267 103.312 007.180
199.141 011.797 050.848 188.878
105.837 161.225 089.419 264.743
154.029 107.500 143.039 087.969
102.668 070.540 014.890 183.851
158.508 159.131 295.704 008.613
078.198 178.378 142.860 079.552
046.342 151.062 021.653 260.819
284.728 277.361 264.584 057.640
085.345 210.747 148.116 259.019
086.918 256.168 182.286 284.787
200.220 249.065 287.431 039.168
061.136 173.161 083.590 054.421
149.418 277.760 003.019 267.332

PHỤ - NỮ TÂN - VĂN

xuất bản ngày 2 Mai

Khởi sự từ ngày 2 Mai, tuần báo PHỤ-NỮ-TÂN-VĂN đã xuất bản ở Saigon. Trong có nhiều bài, nhiều mục, và là theo như các tạp chí bên Pháp.

Anh em chỉ cần Đồng báo, ai muốn được một số báo c 1 trước rồi mới mua thì xin viết thư và Address rõ ràng cho bản báo, bản báo sẽ gửi liền.

Vì số tiếp được một số, số sau số lòng mua báo thì xin gửi Mandat và viết thư cho biết ngay, bản báo sẽ gửi báo tiếp theo. Như không thì bản báo nhận là không mua, không gửi tiếp nữa.

Viết thư hay gửi Mandat xin để rõ ràng như vậy:

Monsieur NGUYỄN - ĐỨC - NHUẬN

Chủ-nhiệm PHỤ-NỮ-TÂN-VĂN

42, rue Catinat, SAIGON

PHỤ-NỮ-TÂN-VĂN kinh cáo

một năm 6500

sáu tháng 3500

ba tháng 1850

DẦU KHUYNH-ĐIỆP

油 藥 爾

Dùng dầu Khuynh - Điệp

mà xông

CÚM, CÀM. — xông toàn thân:

Nấu một nồi nước sôi, giọt vào vài ba mươi giọt

K. D. rồi người bệnh trùm mền lại mà xông.

HO. — xông họng và phổi:

Giọt vào nồi nước sôi mười lăm giọt K. D. Lấy

một tờ giấy cuốn lại đầu to đầu nhỏ. Đầu to,

trùm miệng nôi; đầu nhỏ dặt vào mũi và miệng

mà xông.

VIEN-DE

DISTILLATEUR DONG-HOI

MAO HIỂN NỮ HIỆP

(PHÚC-NHỊ-MA-TU

TRINH-THAM-ÁN)

Dịch - giả: X-TRC-TU

56 s

CHƯƠNG THỨ HAI

Một người nữ-hiệp

(Tiếp theo)

Khốn nạn! nàng lại bị cái cơ già dính nhiều việc, cha mẹ mới ốm, bao nhiêu đi săn, không được sung túc, dẫu cho ngày thường, còn không đủ chi dùng, huống là quanh năm tháng thuế, phí tiền lại xếp lên, nàng tuy có cái bản lãnh dính dính, vẫn là một tay sách lược dốt đang, song bị cơn ma bệnh nó trái lại càng chùn lại, không sao chí trí cho được, nên phải sa vào cái cảnh « có kẻ ngạ li », vì thế nên bệnh trên một năm, nàng tự biết mình đã thành người bỏ đi, quanh năm ôm lấy cái bệnh, không thể nào có sức cho bằng

chỉ bằng em được, lại trong lòng chưa chứa bao nhiêu những đau xa vắng. Nàng tự biết thế, nên trong tháng 3 năm 1914, cũng tới để khởi một cái điều kiện, nàng muốn cùng tới lều hũy cái hôn ước ngày trước mà báo tới lui lại một bước làm một người bạn chịu trách nhiệm về sự duy trì bảo hộ cho nàng, đang khi sự lụy: bởi nàng là một người bệnh mà tới phải tự sinh cái lực thừa gia đình đi, nếu như bệnh nàng thiên diên không hết thì nhiều ít phi lộn, tới phải lều hũy lương theo các mà giúp nàng, còn rồi không may mà một trận không lành, hơn lần ngọc đảm, thì nhờ tới thu xếp việc sau, nàng dẫu hẳn về chín tuổi, cũng đối với mà nhậm mất. Nhưng bằng trời có ngó lại mà có một ngày kia, mạnh khỏe như thường, còn ra cũng xã hội mà làm được công việc nọ, thì bao nhiêu tiền bạc tới giúp nàng trong lúc bệnh hoạn đó, nàng sẽ lúc lúc hoàn lại, còn về vấn đề đi tình thì nàng đã nhất định giải quyết một cách này: dẫu bệnh nàng lành

rồi, bình phục như thường mà tới còn chưa có gia thất, thì nàng cũng nhất quyết không có để khỏi cái hôn ước trước lại nữa, nàng nhất định giữ cái chủ nghĩa « độc thân » nghĩa là ở một mình) cho qua trọn cái đời, không dám đem cái thân tàn bệnh của nàng mà làm đi ngo đến tự lực, cũng hạnh phúc gia đình của người. Và lại nàng đã chịu ơn lời nhủ, lại làm cho tới trọn đời duy dính theo nàng mà phải chịu cái ảnh hưởng to lớn như thế, thì bản tâm nàng quyết nhiên không gien, nên không nỡ nào nói ra câu ấy. Bởi thế khi nàng nói đến cái từ « nết nết », nói không ra tiếng, như tiếng ngất sảng đi v. v.

Ta nghe đến đây liền tiếp nói:

Đương lúc rầu rầu buồn hươu, mà người đó lại là người lương thiện, như những câu đoạn trường như thế, dẫu cho gan đồng dạ sắt, cũng không thể đành lòng được. Huống chi tới là một người đã tin, vẫn tự tin không phải là một người bạc hạnh, như một bọn trảng gió vất vờ kia, thì làm sao mà nhận theo lời nói được. Song cái cái tâm lý cô nàng nói, rằng là tự trong gan phải ruột ra mà nói ra, không có lý gì là dối trá che đậy, nếu như tới mà nhất vị cự tuyệt, « lại khiến cho sinh một thương tâm mà bệnh càng thêm nặng, bởi thế nên tôi đem cái bao nhiêu đoạn tâm tình buồn, đều xếp kín vào trong bì óc, không những không dám hở ra lời miệng mà cũng không dám hình ra nết mặt một chút nào, chỉ làm ngơ dáo dáo, cho ra bộ tư nhiên mà trở lại với nàng: « Về vấn đề kinh tế, không phải là nói khoe một bữa nay đâu, dẫu cho nàng thường năm lần trong nhà thương Hoàng gia mới

nguyên nạp phí 5 bằng, hẳn trị điều dưỡng, cho đến năm ba mươi năm trôi, sức tôi cũng gánh vác nổi, mà cũng là nghĩa vụ của tôi phải đương, cần gì mà phải nói đến chuyện đó, duy có vấn đề đi tình qui ở nơi làm đồng ý hiệp, cao thượng trong sạch là hơn, cái thân máu thịt ai lại cá đời không có khi đau ốm, nếu vì cái bệnh xảy ra tình cờ, mà nàng đã có lòng nghĩ sự, dẫu những câu nói như vậy để dẫu lòng tôi, may mà tới là một người tham tri, nên hiểu rõ rằng những câu nói đó chẳng qua là nàng nằm trên giường bệnh, buồn rầu bức tức, tự tưởng mơ màng, nên ngẫu nhiên đem dẫu nói đó; và lại bọn mình quen biết đã lâu, nên nàng không cần nghĩ đến cảm tưởng của ta thế nào mà mình mình bạch bạch, nói ngay ra những câu như thế, nếu như gặp một kẻ khác, « có tánh đa nghi, thì hẳn trong lòng sinh ra những mối nghi ngờ, không dám nói ra những lời như thế, thì về đường tâm tình không mang một cái ảnh hưởng

không tới sao? Nàng mà thế lương ỹ tới được, nàng vẫn chắc rằng tới quyết không có cái lòng ấy và cũng quyết không muốn nghe lời nói dối, dẫu như thế, thì hay lắm. Tôi chịu nguyên cho nàng dẫu để dẫu ấy trong lòng và nói những câu như vậy, thì tôi cảm bồi bồi là bao nhiêu ! !

Ồ! cha! hai ngài thế nghe mấy lời tôi trả lời cho nàng thật là cần nói bảo gan chạp ruột, nghĩ kỹ tình sao, tôi biết bao nhiêu lần tâm mới có câu nói trịnh miến uyển chuyển, dẫu tình hợp lý, không kích quá mà cũng không mềm mại quá, chỉ mấy câu nói mà trong lúc vô hình, đã mang cả bao nhiêu cái lo lắng, làm cho nó ngấm ngấm tiêu biến mất cả!

Đã được nói đến đây, đôi giọng dìm xuống:

« Phúc tiến sinh đi! Thế mà dẫu dẫu nàng tới có tánh cố chấp, không ai nghĩ đến, nàng nhất định một mực, không màng đến người ta đối phó với mình thế nào cả.

(Còn nữa)

PILULES "RÉT"

Là một thứ thuốc trị các chứng sốt rét rất [thần hiệu]

Hiệu thuốc PHAM - DOAN - ĐIỀM & TOURANE được độc quyền trữ và bán tại ĐÔNG - ĐƯƠNG

Năm 1912, đảng Xã hội nước Mỹ được 901.062 phiếu. Sau cuộc Đại chiến, các đảng xã hội dân chủ và đảng Cộng sản Đức, đảng Lao động Anh, đều chiếm rất nhiều phiếu, hơn cả các đảng khác. Đảng Xã hội và đảng Cộng sản Pháp trong cuộc tuyển cử năm 1928 chiếm rất nhiều phiếu, đảng trên được 1.060.334 phiếu, mà tổng số các phiếu là 7.508.948.

Tóm lại cuộc lao động vận động, bắt đầu phát triển mau mắn là từ cuộc Đại chiến về sau. Từ mấy năm đầu thế kỷ 20, những nước tư bản chủ nghĩa phát đạt, đã có những lao động tổ hiệp, hợp tác xã và lao động đảng. Lại vì sự phá hoại của Đại chiến kích thích, bọn lao động bị bác đoạt đến công mới hiểu rõ cái đường giải thoát của mình, mới cùng nhau tổ chức chính trị và kinh tế. Hiện nay cuộc lao động vận động đã tràn ra khắp thế giới.

(Còn nữa)
Về thực tiễn dịch

VIỆC THỀ GIỚI

A-ĐÔNG TRUNG HOA

Tướng giới Thạch và Phùng ngọc Tường. Có tin ở Hán khẩu nói rằng: Tướng-giới-Thạch có điện cho Phùng-ngọc-Tường nói rằng: Tướng sẽ đến Trại của thám Phòng để bàn các vấn đề trọng yếu và thời cơ. Phùng-ngọc-Tường cũng có điện cho Tướng-giới-Thạch nói rằng: Gần đây có một phần yếu nhân trong chính giới, vụ cho mình là thân với nước Nga, thực là lời nói không có căn cứ chút nào; vậy muốn được cùng bọn họ hội kiến để tỏ bày cái chân tướng sự thực. Ông Giang-ánh (Nam kinh) có tin rằng Chính phủ Giang-ánh có tiếp được điện của Phùng ngọc Tường nói rằng: Hiện Phùng đã đến Đồng quan, sẽ đi đến Khai phong rồi lập tức đến Nam kinh.

Việc đón linh cửu ông Tôn Văn. Hội Phụng an Ủy viên ngày 17 Avril đã quyết nghị những điều sau đây: 1. Trại tự trong các ngôi thờ phụng an; 2. Cử Hà đưng Khâm làm chức Điện lễ Chỉ huy, Khổng tương lý, Triệu đại an, Lộc chung Lân, Lưu kỳ Văn, Cốc chính Văn, Diêu tôn Tịch, Sở Lâm, Hà quang Vũ làm Chỉ huy; 3. Bọn Trại hồng Niên xin trích hai vạn đồng để chi vào việc lễ lễ, giao cho bộ tài chính trích cấp ngay; 4. Chuyển xe riêng chỗ linh cửu theo đường Tân Phố xuống miền Nam; 5. 3 giờ chiều hôm 16 Mai, bắt đầu khởi hành từ Bắc bình, 10 giờ sáng ngày 28, đến Phố khải.

(T. N. D. B.)

Phùng ngọc Tường ở Sơn đông. (Tin ngày 27 tháng 4) Khi việc phân tranh Nam kinh với Vũ Hán mới bắt đầu thì Phùng ngọc Tường muốn thân trọng thế lực trong tỉnh Hán-khẩu nhưng không xong, bây giờ ở Sơn đông Phùng cũng hơi thất thế. Chính phủ Trung ương sẽ giải quyết vấn đề Sơn đông, mà hiện bây giờ thì Phùng chưa có đủ sức mà để kháng với những kế hoạch của Nam kinh, những kế hoạch sẽ giảm bớt thế lực của Phùng nhiều lắm.

(Tin ngày 28 tháng 4) Đồng như Phùng ngọc Tường sẽ rút quân ra khỏi Sơn đông, nhiều dân không có cái gì bảo vệ cho nên rất lấy làm kinh sợ.

(Theo Arip)

Việc buôn khí giới. (Tin ngày 27 tháng 4) Có tin ở Nhật bản rằng về sự buôn bán khí giới quốc tế ở Trung hoa không bị cấm nữa, nên nước Hoa kỳ đương đang khôi phục cái hiệp ước Cellerum lại, theo hiệp ước này thì những khí giới và vũ khí quân sự Trung hoa phải mua của các công ty Hoa kỳ.

(Arip)

(Tin ngày 30 tháng 4) Chấn Chủ tịch viện Hành chính đã phải nhượng cho Phùng ngọc Tường giữ Bao giới ngoại quốc phải kiểm duyệt Trung Nga giao thiệp.

(Tin ngày 29 tháng 4) Trung hoa với Nga có lẽ không bao lâu sẽ khôi phục sự giao thiệp như cũ. (Arip)

NHẬT

Nhật bản tái bình. Quân đội Nhật đương thử những kiểu đại bác cỡ trên đường sắt, cái viên đạn của súng được đến 83 km. Mỗi một cái súng nặng 150 tấn, có một đoàn xe lửa kéo theo để đi. (Arip)

ÂU-CHÂU

PHÁP

Ngày kỷ niệm lao động. (Tin ngày 29 tháng 4) Ở Toulouse, cảnh sát đã bắt những người đi rải truyền đơn cộng sản để rải lan thủy khởi biến. (Tin ngày 29 tháng 4) Sở cảnh sát đã định những phương sách rất nghiêm mật để phòng ngừa những một tháng năm là ngày kỷ niệm Lao động. Cảnh không cho du hành những cuộc biểu tình những người trở ngại cho sự lao động, những việc lao động sẽ bị đàn áp rất cương quyết. Những người ngoại quốc mà dự các cuộc kỷ niệm sẽ bị bắt và trục xuất cảnh ngoại.

(Tin ngày 30 tháng 4) Cảnh sát đã bắt ở Paris, trong đêm 29, nhiều người ngoại quốc; 26 người đã trục xuất cảnh ngoại, trong số họ có một người Đại biểu của Đảng quốc tế đến cốt để chủ trương việc phiên động trong bọn Cộng sản ngoại quốc. Cảnh sát cũng bắt được một người bí thủ của "Lao động thống nhất tổng liên đoàn" (C. G. T. U.), người này có trách nhiệm phiên động trong các nhà máy và chung quanh Paris. (Theo Arip)

ANH

(Tin ngày 27 tháng 4) Phái viên Simon. - Phái viên Simon đã xong việc điều tra ở Ấn-độ và đến London, ở nhà ga có Thủ tướng Baldwin ra đón. Nhiều người biểu tình mừng cho đến và mang những biểu vật chào mừng phái viên, đại biểu giải tán. Có 4 người học sinh Ấn độ đã bị bắt.

SỰ-NGHIỆP và THI-VĂN

NGUYỄN-CÔNG-TRÚ

阮公著 Ông LÊ-THUỐC dạy Việt-văn Trường Lycée Hanoi biên tập: Lịch sử và Thơ pháp 0440 Ca từ và Số từ 0440 Toán tập (1 quyển) 0480 Bán tại hiệu CÁT-THÀNH (Hanoi); ĐẮC LẬP (Huế); TÍN-ĐỨC-THU-XÃ (Saigon).

ĐẠI TÀI ĐẠI TÀI

Bazar Hồng-Lạc HOÀNG-ĐẮC-VINH

177 Rue du pont japonais 177 Annam FAIFOO Tiệm thì có nhận làm ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN xứ Trung kỳ cho hiệu thuốc "BÀ NGỌC ĐƯỜNG ĐƯỢC PHÒNG" ở Long xuyên, bán thứ thuốc bổ ở phiên đại tài, cả xứ Nam kỳ đều lấy làm công nhận như thần dược; họ mới cách rất dễ gần uống vào khỏi phải như thuốc khác, uống nó cũng làm việc như thường được cả, cho dân người đang đi đường cũng uống nó được, bởi trong thuốc đó không có một chất thuốc ở phiên nào cả, nên để bổ sức khỏe, thuốc đó hay mà giá rất rẻ, chỉ một đồng bạc mà đã được người hết bệnh đau ốm cũng trong bán đồng thì được, xin đồng bào trong trung ai đã công nhận rồi thì xin giới thiệu cho anh em với, ai đã quyết bỏ thì trăm người không sai một, hẳn hiệu quả, chẳng có thuốc nào hơn được, xa gần, đồng bào nên mua thử một lọ thì rõ.

CHÚ NHƠN KINH CAO

Trong 12 kinh TRUNG KỲ, người nào muốn làm ĐẠI-LÝ của hiệu thuốc này nên mua một cuốn để làm căn cứ theo một cuốn (tinh thần) trả 10.

BÁC NINH

BỆNH QUI DA CÓ THUỐC TIỀN N MÀI mà đã uống thuốc này ở một nơi rồi, mà vẫn không khỏi, thì nên uống ngay thứ thuốc của hiệu HOÀNG-VÂN-LẬP ở nhà 7 phố kinh, ở phố kinh, uống thì nó cũng phải khỏi, nó với nó, mà đường cách đây cũng chỉ như thường, nó không có một chất thuốc nào cả, nên để bổ sức khỏe, thuốc đó hay mà giá rất rẻ, chỉ một đồng bạc mà đã được người hết bệnh đau ốm cũng trong bán đồng thì được, xin đồng bào trong trung ai đã công nhận rồi thì xin giới thiệu cho anh em với, ai đã quyết bỏ thì trăm người không sai một, hẳn hiệu quả, chẳng có thuốc nào hơn được, xa gần, đồng bào nên mua thử một lọ thì rõ.

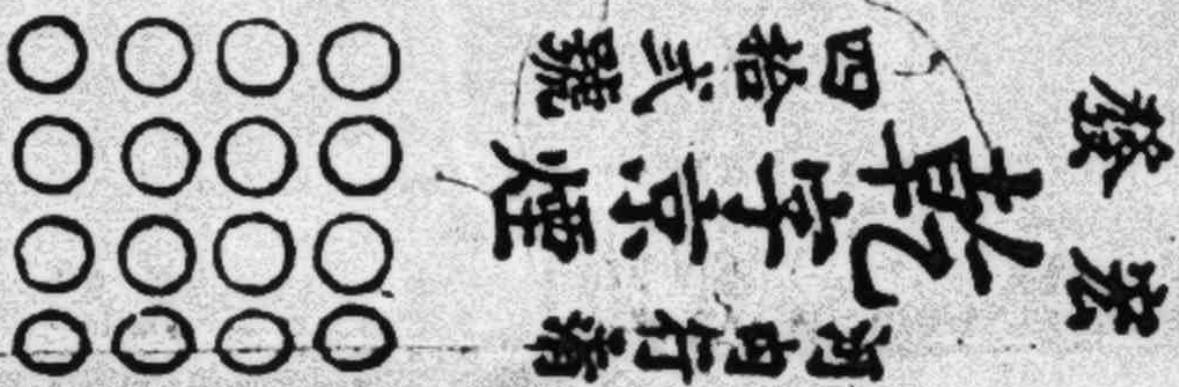
CUỘC DU LỊCH TỪ BẮC VÀO NAM

Ong HUONG-KY hiệu chụp ảnh Hanoi đã vào Huế ngày 1er Mai 1929, vì đi đường mệt mỏi, nên định vào thẳng Nam-kỳ trước, lúc trở về sẽ ghé thăm tỉnh một, như lời đã đăng trong số báo 172. Ai muốn gặp ông xin gửi thư Poste restante, khi trở ra ông sẽ tiếp.

THUỐC LÀO HOÀNH-PHÁT

Mua buôn hồi tại hiệu:

LY SENG BAO HÀ-NỘI

Thuốc đồng hạng 8 lạng

"Cẩn tự 16 khuyên" các hiệu buôn các tỉnh đều có bán lẻ cả.

DẦU CÙ-LÀ THIẾT

Dầu cù-là thiết, đã được hai mươi năm danh tiếng, chuyên trị những bệnh sau đây rất công hiệu: Dầu cù-là thiết, trị nhọt đầu, sẽ mũi và miệng muốn cầm, thoa vào bên trong, lỗ mũi, và đánh xương sống vài lần, thì bệnh mạnh tức thời. Dầu cù-là thiết, trị đau lưng, sưng tấy, thoa vào vào, rồi lấy bông gòn quấn mấy chỗ đau kỹ lại, trong giây phút, bệnh được an thuyên. Dầu cù-là thiết, trị đau mắt, nhọt mắt, lấy nó mà vẩy cũng nhét vào chơn mắt, thật rất hay, hết đau tức. Dầu cù-là thiết, trị đau bụng (trắng thực) tức ngực cũng giỏi. Dầu cù-là thiết, trị đau nhức, thì có nước rửa, thoa vào được bệnh yếu về sự. Mỗi người bộ hành, nên nhớ tay thân một ve cù-là thiết vì nó là thuốc bá chứng, nam phụ lão ấu đều dùng được cả. Xin hỏi Ông Bà có dùng thuốc qu bản này rồi, thì mới biết sự thần hiệu của nó; song phải nhớ, kéo lăm để giá mao. Mao có dầu cù-là thiết thì bày mua (hở, của nhà thuốc NGUYỄN-VÂN-TRÍ, Bảo chế sư, ở Mỹ-tho, (Cochinchine) tức một là thiết tức. Thuốc bán theo kinh hóa giao ngân. Định Giá như vậy: Bán lẻ mỗi ve nhỏ: 0.350. Bán lẻ mỗi ve lớn: 0.350. Còn mua và bán lại, sẽ tính giá riêng, tùy theo mua nhiều hay ít. NGUYỄN-VÂN-TRÍ Pharmacien diplômé ĐÀO CỬỆ SƯ Có bằng cấp trường Cao-đẳng, Bàng-cấp Chuyên môn và đã có làm việc Nhà-Nước lăm năm.

LẠ! LẠ! LẠ!

Các ngài muốn biết Kiều giầy "SAM" Ba-lé và Kiều giầy Hồng-kông cùng các thứ gia màu đẹp lạ mà các ngài chưa từng trông thấy bao giờ. Vay xin các ngài gửi ngay thư về Aux Amateurs de Nouveautés. 87 Rue de la soie Hanoi mà lấy mẫu; xin nhớ gửi thêm tem 0.50.

AN-THÀNH

ĐẠI-LÝ THAM-THIỆN-ĐUỜNG

Thuốc "THAM-THIỆN-ĐUỜNG" chủ nhân TRẦN-ĐỨC-TÂM đã đặt được những ĐẠI-LÝ ở các nơi sau này:

- TRẦN-KIỆM-QUÂN đương Đông-ba huế Đại-lý Độc-quyền HUẾ, THỪA-THIỆN, QUẢNG-THỊ và TOURANE. AI MUỐN MUA THUỐC hoặc xin làm ĐẠI LÝ NHỎ, thì có viết thư hay đến nhà ông mà thương lượng.
- TRẦN KIỂM QUÂN, avenue du Musée TOURANE.
- MỸ HỮU HUNG di TRẦN TRUNG RÂN rue Văn giang NINH NINH.
- TÂN MỸ HIỆP rue Việt-Lợi & VIETTRI.
- SONG MỸ HIỆP làng Vĩ-gare Ráp (phố LẠNG THƯƠNG).
- BUI XUÂN YẾN rue Châu Cầu phố L.Y.
- LÊ TH Y TIỀN làng Lương Giáo, huyện Thanh Oai tỉnh Hà đông.
- TRẦN ĐÌNH CHỨC & NGUYỄN VĂN TỊCH, làng Viên Tiên, tổng Tiên Châu, huyện Tiên Lữ, tỉnh Hưng Yên.
- TRẦN VĂN TÂN phố Hàng (Cimenterie Usine 2) HÀI-PHONG.
- TÂN HỮA ĐUỜNG phố Ninh tỉnh NINH GIANG.

Còn các nơi nào chưa có Đại lý, người nào muốn giúp Tham thiện đường thì xin gửi ngay thư về TỔNG CỤC lấy thì rõ và được trình. Các nơi muốn mua thuốc và bệnh xin gửi thư về TỔNG CỤC. Ai mua thuốc thì Tham thiện đường mới dám gửi thuốc đến. Ai muốn xin được mục (catalogue) thời xin viết thư về TỔNG CỤC kèm thêm cả tem 0.50 sẽ gửi đến liền ngay.

THAM THIÊN ĐUỜNG N. 100 Behav. - HAIPHONG

TỪ-NGỌC-LIÊN

Chuyên môn THUỐC-LẬU VÀ TIÊM-LA

78 Phố hàng Bông HANOI
THUỐC LẬU N°3 1\$50
THUỐC LẬU N°35 1\$00
THUỐC TIÊM-LA 2\$00

ĐỀU CẦN NÊN BIẾT
Thuốc gia truyền chuyên môn chính hiệu ĐẮC-NHƯ-Y trị về bệnh lậu và tìm là, bệnh nhẹ trong 5 ngày, bệnh nặng 10 ngày thì mạnh dứt nọc mà không công phá gì hết, không hại đường sanh dục. Thuốc uống vô khổ, không đau răng. Thuốc lặn 0.505 một ve. Mỗi ngày uống 2 ve, uống liền năm ngày thì bệnh mạnh dứt. Thuốc tìm là 0.575 một ve, 2 ngày uống 1 ve, uống năm ve thì mạnh, thuốc tuyệt vời trừ căn 1.550 một ve; Các tiệm thuốc Annam nên viết thư thương nghị mà mua thuốc này về bán, trước giáp đồng bào sau lấy tiếng cho tiệm mình vì thuốc hay là công, hãy ai dùng thì lấy mạnh. Ngại nào còn bỏ nghĩ thuốc không hay xin có viết thư hỏi về cái nghĩa về công bệnh và tính thuốc với cách trị, nhớ để có đăng trả lời. Thuốc gói lăm hóa giao ngân. Còn trả tiền trước, thì tiền gói thuốc và bản hiệu của.

Thuốc của: ĐINH-VÂN-LAN Modécin also-anamite & Cai-Nham (Cochinchine) Bính giấy thép đỏ: ĐINH-VÂN-LAN Cai-Nham

MAGASIN DE SOIERIES TÂN LỢI

138-140, Bđ Tổng-đốc-Phượng (CHOLON)
Bồn hiệu bán sỉ và bán lẻ đồ các thứ hàng Tân, hàng Thượng-hải như là: khăn, sườn, trườn, cầm-nhung, cầm-châu v. v... Hàng thiết tốt, thiết bền, hàng nhuộm đen mặc đến rách không sợ sợ phai trở. Bán lẻ đồ các thứ hàng Bombay, hàng Nhật-bản v. v... Khăn dệt đầu rút và thêu nhiều kiểu, nhiều màu thiết đẹp.
Trở bán sỉ và lẻ đồ thứ màu nhuộm của Tây hiệu "Teinture Idéale" danh tiếng thuốc này ở Nam-kỳ.
Bán hộp biscuits "Kim-Thời" của bồn hiệu chế tạo chẳng khác nào biscuits mélanges choisis của Tây, được nhiều người khen ngợi. Bán lẻ mỗi hộp 0.75 tại bồn hiệu (mua sỉ có huê-hồng).
Bồn hiệu buôn bán đồ mỹ phục năm cùng các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ.
Ở xa xin viết thư thương-nghị

NAM-KỲ TAM-THÀNH-ĐƯỢC TRỪ-TÊ, BỒ-HUYẾT, GIẢI-LAO?

Hiệu TẠO-NHƠN-ĐUỜNG HOCMON TẾ-CẤP PHỒ-NGUY TAM-THÀNH-ĐƯỢC Có ba thứ thuốc hay, đã giúp được nhiều bệnh mạnh nên gọi là TAM-THÀNH-ĐƯỢC

1. Thần hiệu tể bại hoàn "Kính cáo đồng bào ai mất bệnh phong tê bại xuôi như mỗi cách thế nào mau mau gọi thư đến bồn hiệu TẠO-NHƠN-ĐUỜNG Hóc-môn-kép lấy thuốc trị tể mà uống thì ai được mạnh giỏi, giá mỗi hộp 1.520 V. như có khổ nghèo nàn không tiền mà vươn lấy bệnh tể, lập tức viết thư đến bồn hiệu TẠO-NHƠN-ĐUỜNG vai lòng gửi thuốc cho không.
- Quýt "Bất thục Ngón"
2. Si lao bỏ tận hoàn, là thứ bột tinh thần cho người qui Thầy, qui Học sanh bỏ phải trở ho, hoặc di tinh một mỗi; bỏ lao giải trí. Giá mỗi hộp 1.500
3. Điều kinh bạch đới hoàn. Qui có, qui là đấng bỏ hay điều kinh và trở Bạch-Đới hay trở xây xăm, bởi sốt ruột, bởi nhọc mệt, đáng tư nhượn da thừa rất hay mỗi hộp 1.500

Bồn hiệu có chế LÃO-THỰC-ĐỊA (chế chưng cứu soái) LỘC-GIÁC-GIAO nên kỹ thượng hạng, để làm lễ, hoặc dâng theo nhà ông bà, mỗi lượng giá 1.500.

Thư qui vị đồng bào 3 thứ thuốc nói trên đây, toàn là tinh chất cao tương phong vị tinh chế; THINH qui CỎ, qui THINH dẫu mà bỏ đường thì ai được thương cường qui thì thấy linh nghiệm chẳng hề sai.

CÁCH GỬI: Mau thuốc, thư, hoặc Mandat tại địa này: M. TRƯƠNG MINH Y Directeur TẠO-NHƠN-ĐUỜNG, N. 3 Rue de la Gare HOC-MON (GIA-ĐINH)

Qui nghĩ có mua ba thứ thuốc này, xin nhớ mua mandai gửi trước còn tiền cước và bồn hiệu. Muốn đến bồn hiệu do ngay bồn xe lửa đặng.

Thánh được nước nhà Đồng-bào huê cổ?

Directeur gérant: Huỳnh-thước-Kháng